

det Beløb, hvormed Udgifterne overfløede Taxten, skal udredes med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af de Kjøbstæder, der have Indquartering. Med Hensyn til de lovbestemte Præstationer, hvorfor ingen Godtgjørelse er fastsat i Forordningen af 1816, har derimod Udvalget i det Hele taget været enigt med Udkastet i, at disse Udgifter fuldstændig skulle erstattes; kun har Udvalget stræbt at udtrykke dette mere omfattende end selve Udkastet. Udkastet synes nemlig at gaae ud fra den Forudsætning, at den nærværende Tingenes Tilstand kunde lægges til Grund ved den deri foreskrevne Fremgangsmaade, hvormod Udvalget har gjort opmærksom paa, at dette ikke kunde finde Sted uden forskjellige Ulemper for Kjøbstæderne, og uden at disse vilde erholde en endnu mindre Godtgjørelse, end den usfuldstændige, der i de sidste to Aar har været dem tilstaaet. Hvad de ikke lovbestemte Præstationer angaaer, antager Udvalget, at de oftere ere blevne udredede af Kjøbstæderne, fordi disse ikke nøie nok have kjendt det Omfang, deres Forpligtelser i saa Henseende havde, og tillagt andre Autoriteter en Berettigelse til at fordrø saadanne Præstationer, uagtet saadan Berettigelse virkelig ikke var tilstede. Først i indværende Aar har Indenrigsministeriet brugt den Fremgangsmaade i Anledning af de Erstatningsbeløb, der extraordinært ere anviste Kjøbstæderne, at tilskendegive disse, hvilke af deres Fordringer paa Erstatning ikke have kunnet komme i Betragtning, hvorved naturligtvis Kjøbstæderne ere komne i Besiddelse af Oplysninger, som de fremtidigen kunne bringe i Anvendelse. Tidligere har derimod en saadan Fremgangsmaade ikke været brugt, upaatvileligt til stor Skade for Kjøbstæderne. Dog skulder jeg at anføre, at Collegialtidenden for 1841 i Nr. 32 indeholder Oplysninger om endel Fordringer, Kjøbstæderne havde gjort for forskellige Præstationer, efterat den kongelige Resolution af 10de Decbr. 1837 var udkommen, men paa hvilke man ikke havde anseet sig berettiget til at gaae ind, og de forskellige Communalbestyrelser vilde, naar de havde lagt Mærke til hvad der saaledes var anført i Collegialtidenden, have havt Beskedning med Hensyn til, hvorledes de fremtidigen vilde have at for-

holde sig, naar der gjordes Fordring paa slige Præstationer. Naar Udvalget har gjort Forslag til et Tillæg til den Taxt, Frd. af 15de Nov. 1816 indeholder, er det ikke undgaaet dets Opmærksomhed, at et saadant Forslag maaskee kan vække Betænkelighed paa en Tid, da den størst mulige Defekonomi i forskjellige Retninger vil være nødvendig for Staten; men paa den anden Side har det taget i Betragtning, at det omhandlede Tillæg er meget moderat og vil have en gavnlig Følge for selve Statskassen i Fremtiden. Hidtil udrededes Indquarteringen i Regelen in natura, det vil sige: vedkommende Autoritet fordeler Indquarteringsbyrden i visse Portioner paa Grundeierne, og tildeler overeensstemmende med denne Fordeling Enhver et vist Antal Militaire i Indquartering. Kun paa enkelte Steder bortliciteres Indquarteringen; dette Sidste er Tilfældet i Helsingør. Naar Staten derimod overtager Indquarteringen, skjønner Udvalget ikke rettere, end at det vil være nødvendigt, at Licitationer allevegne maae finde Sted, og det vil altsaa da være i Statskassens Interesse, at man saasnart som muligt indfører Licitationen, fordi Erfaringen har vist, at Prisene for Quartererne i Begyndelsen pleie at være høiere, end efter nogle Aars Forløb, naar flere Huuseiere have indrettet sig paa at overtage Indquartering for en vis Betaling og ordnet sig derefter. Efter Udvalgets Forslag vilde altsaa de Kjøbstæder, der fremdeles ligne Indquarteringen in natura ligesom nu, ikke erholde anden Godtgjørelse end den, Frd. af 15de November 1816 bestemmer, og kun de, der bortliciterer Indquarteringen, vilde efter Udvalgets Forslag erholde godtgjort Halvdelen af hvad Befolkningen overstiger den Taxt, Frd. af 1816 indeholder.

Til det af Regjeringen fremlagte Udkast har Udvalget tillige føiet et Forslag om Ophevelsen af den Afgift af Brænde og Tørv, der indføres i Kjøbstæderne, som hidtil er oppebaaret. Jeg skal ikke nærmere gaae ind paa dette Forslag, fordi det forekommer mig at henhøre til Sagens anden Behandling; derimod maa jeg tillade mig at anføre, at efterat Udvalget havde endt sine Forhandlinger, og to af dets Medlemmer havde paa kort Tid for-